

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 13 Grudnia v. s. 1820 roku

Observacje meteorologi- czne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie.
	dn. 11 średnia.	28 cal. 2,57 lin.	- 15,	stopn	Wschodni
dn. 12 średnia.	28 -- 1,0 --	- 14,33 --	-	Północny	Pogoda
dn. 13 godz. 6	27 -- 11,9 --	- 16,5 --	-	Pół. Zachod.	Pogoda

WIADOMOSCI KRAJOWE

WILNO.

Dnia wczorajszego obchodzono tu rocznicę narodzin N. Cesarza Jegomości Wszech Rosyy, *Alexandra I.* Zrana w kościołach odprawilo się nabożeństwo i śpiewane było *Te Deum*. Wieczorem domy miasta były oświetlone.

W następujący piątek dnia 17 t. m. na dochód ubogich przez Towarzystwo dobroczynności utrzymywanych, kompania artystów dramatycznych pod dyrekcją JPana Heckerta, da na tutejszym teatrze, reprezentacją pięknej opery heroicznokomicznej, powszechnie ulubionej, pod tytułem: *Nowi arkadyjczykowie* czyli *zwierciadło arkadyjskie*. Między aktami dany będzie balet na szrudkach, przez kompanią bawiących tu balanserów, tańczących na linach pod przewodnictwem JPana Gautier. Osobne afisze doniosą o szczegółach tych reprezentacji.

Kraków dnia 10 grudnia. Seym rzeszypospolitej krakowskiej rozpoczął się dnia 4 b. m. Marszałkiem jego obrany większością kresek JW, Senator Mikołaj Hoszowski.

AUSTRYA.

Wiedeń, dnia 6 grudnia. Zpomiedzy nowo mianowanych generałów austriackich, feldmarszałek porucznik *Weeseg* uda się z brygadami *Mergena*, *Söldnera* i *Dressera* do Włoch, a feldmarszałek porucznik *Wimfen* do kraju weneckiego; Hrabia zaś *Hadek*, feldmarszałek porucznik, obeymie na jego miejscu dowództwo wojska w *Opawie*.

Pani *Catalani* postanowiła tu dać 6 koncertów.

Opawa, dnia 5 grudnia. Dziś przybył tu z *Berlina* Wielki Xiążę Rosyjski *Mikołaj*.

D. 2 b. m. wyjechał ztąd feldmarszałek porucznik, Baron *Wimfen*, na miejsce nowego swego przeznaczenia do kraju weneckiego, a wkrótce spodziewamy się przybycia feldmarszałka porucznika Hrabiego *Hadek*, który tu obeymie dowództwo wojska.

Liczba osób, którym arcy-xiążę *Rudolf*, arcybiskup ołomuniecki, dał tu Sakrament bierzowania, wynosi dotąd 8000. Onegdaj miał wspomniany arcybiskup mszę czytaną w tutejszym kościele osady wojskowej. Słuchali jej NN. Cesarze.

Hrabia *Uwarów*, generał-adjutant N. Cesarza Rosyjskiego, wyjechał ztąd do *Petersburga*.

W gazecie rzyckiej *Zuschauer* czytamy z *Opawy* pod 28 listopada: „Po widocznym zastanowieniu się biegu negocyacyj, daje się znowu postrzegać nowa czynność między ministrami. Pewna jest, że Monarchowie i ministrowie udadzą się do *Wiednia*; ale zapewniają, iż nie zabawią dłużej jak do 20 grudnia, poczem udadzą się dalej ku południowi. Dnia 5 grudnia wyjedzie Xiążę *Hardenberg* do *Wiednia*, dnia 7 Cesarz Jmć austriacki, zaraz po nim Xiążę *Mettelnich*, a później jeszcze Cesarz Jmć Rosyjski i jego ministrowie. W publiczności krąży pogłoska, że kongres przeniesiony zostanie z pewnych względów d. 20 do *Laybach*; ale nie masz jeszcze o tém pewnej wiadomości.

ANGLIA.

Londyn dnia 1 grudnia. Dzień onegdajszy, przeznaczony do powiększenia nienawiści ludu przeciw rządowi, a podobno i do wzniecenia rewolucyj, minął szczęśliwie bez najmniejszego naruszenia publicznej spokojności. Królowa, podług dworskiej swojej gazety *Times* i innych pism publicznych oppozycyjnych, złożyła dzięki przed tronem Wszechmocnego Władcy świata, w kościele ś. *Pawła*, za cudowne swoje ocalenie. Gazety zaś ministryalne twierdzą, iż to słusznie uczyniła, bo bardzo dobrze wyszła; lecz lepiejby i rozsądniej sobie postąpiła, gdyby w cichości w pokoju swoim podziękowała Bogu, bez takiej okazałości, która 100,000 ludzi od pracy dziennej oderwała.

Parada, istotnie mówiąc, nie była nadto wielką; niezliczone jednak mnóstwo ludu, jedyny w swoim rodzaju wystawiało widok. O godzinie 10tej wsiadła Królowa z *Lady Anną Hamilton* do poradnego swego pojazdu. Towarzyszyło jej 150 obywateli konno; wszyscy mieli białe przepaski na piersiach, a niektórzy konie swoje białymi wstążkami ustroiłi. Za tym pojazdem szedł inny, w którym siedział P. *Keppel-Craven*, vice-szambelan jej, sam jeden. Gdy parada zbliżyła się do zwierayńca, przyłączyło się do niej blisko 500 innych obywateli rozmaicie ubranych, i podobnie białymi wstążkami ozdobionych.

Dalej powiększyła poradę deputacya od różnych cechów z chorągwiami i muzyką. Lud okazywał swoją radość. Przed pałacem *Carlton* wydawał nieustanne okrzyki. Jedna z tutejszych gazet pisze, iż gdyby Król jeszcze spał, obudziłby go ten hałas, i cieszył się zapewne z wziętości,

jaką umiano zjednać w narodzie dla małżonki jego. Zwolna postępowała parada do *Temple-Bar*, gdzie Lord prezydent na czele władz miejskich czekał na Królową. W wielu domach wystawiono z okien białe chorągiewki mające napisy z Biblii, które dwójako tłumaczone być mogą. Inne domy ozdobiono białymi wstążkami i gałązkami bluszczowemi, a w jednym oknie widziano papirusie Królowey tak piękne, jak sam oryginał.

Zachowano dawny zwyczaj przy *Temple Bar*, gdzie się zaczyna jurysdykcyja Lorda prezydenta miasta; zamknięto bowiem rogatki, a za przybyciem Królowey wysłano woźnego miejskiego z zapytaniem: kto chce wjechać? gdy zaś jeden z towarzyszących Królowey obywateli odpowiedział: Królowa, kazał zaraz Lord prezydent otworzyć rogatki, i Królowa wjechała następującym porządkiem: naprzód trzy trębacze, dalej obywatele konno pod przywództwem Pana *Noel*, marszałkowie miejscy, Lord prezydent i dwaj Aldermanowie w paradnych pojazdach, Królowa w sześciokonnym pojeździe, obok której jechał konno z jednej strony P. *Wilson*, a z drugiej P. *Hume*; nakoniec, pojazdy Pana *Keppel-Craven* i Pana *Hobhouse*, ubranego w galowe suknie. Przyłączyły się do parady rozmaite cechy z chorągiewkami i muzyką. Takim był tłok na ulicy, iż parada ledwo co postępować mogła; mnóstwo ludzi przypatrywało się z okien i dachów. Damy powiewały chustkami, a powietrze napelniały huczne ciągle okrzyki laudy, idącego przodem i w tyle. Słowem mnóstwo ludzi taki wystawiało widok, że trzeba było patrzeć, aby mieć wyobrażenie, bo go opisać nie podobaa.

O wpół do trzeczey stanęła nareszcie parada przed kościołem. Doktor *Hughes*, jako deputowany dyakonów kościoła ś. *Pawła*, przyjął Królową. Prowadzona pod rękę przez Lorda prezydenta miasta weszła do kościoła wśród 60 dam stojących szeregiem. Szła za nią Lady *Hamilton* z Aldermanem *Wood* i innymi osobami orszak jej składającymi. Usiadła na przysposobionem dla siebie krześle i zaraz uklęknąwszy modliła się. Zaczęło się nabożeństwo; przeczytano psalmy 140ty i 141wszy oraz litanią. W zwyczajney atoli modlitwie za rodzinę Królewską nie wspomniono o Królowey. Blisko 12,000 ludzi było w kościele.

O godzinie 2giey wyszła Królowa z kościoła; i parada powróciła w tym samym porządku, jak przybyła, z tą tylko różnicą, iż pojazd Królowey rozłożono, i każdy mógł mieć szczęście ją widzieć. Gazeta *Times* pisze w tej mierze: „Laska Królowey w pokazaniu się zgromadzonemu ludowi, wzbudziła w nim uczucia wdzięczności. Mnożo jej było postrzegać dokładnie szczerą radość. Jaką obecność jej serce każdego anglika napelnia. Odebrała jeden z najwyższych holdów uszanowania i przychylności ku osobie swojej; hold, do jakiego Królowie i Królowe nadaremnie wdychają, chyba że nań zasługują; to jest, chlubne przekonanie posiadania miłości i przywiązania narodu, oraz nic takiego nieuczynienia, przez coby szacunek jego utracić można. Każdy cieży się nieprzerwaną spokojnością i porządkiem, z jakim najwyższy ten hold uszanowania, oczernionej i prześladowanej, a teraz niewinnionej trumfującej małżonce Króla *Jerzego IV*, oddano.”

Lubo wszystko spokojnie się odbyło, nie obeszło się jednak bez nieszczęśliwych przypadków, jak w podobnych zdarzeniach bywać zwykło. Oprócz ukradzenia różnym osobom zegarków i chustek, uduszono dziecię na rękę matki; chłopiec spadł z pojazdu, a podczas pożaru w pewnym domu spaliło się dwoje małych dzieci.

Lud zaczął się onegdaj zgromadzać o godzinie 8. Królowa wyjechała z mieszkania swego przed 10tą. W pojeździe Pana *Hobhouse* siedziała także Hrabini *Oldi*. Chłopy przedawali po pół *pensę* dewizy na cześć Królowey. Cech bednarzy miał 15, a cech piekarzy 6 reprezentantów. W kościele ś. *Pawła* stali po prawey ręce Królowey P. *Wilson* i *Hobhouse*, a po lewey Lady *Hamilton*; niedaleko zaś była Hrabini, *Vasalli* z Panem *Austin*. Alderman *Wood* siedział przy Lordzie prezydencie miasta. Miała Królowa białą suknię z takimże welonem, którego przez cały czas modlitwy nie odkryła. Gdy powracała, stało mnóstwo pojazdów, na które wpuszczono tych, którzy w domach nie mogli się pomieścić dla widzenia Królowey. Drogo za takie miejsca płacono. Chciano rozłożyć kobierce od drzwi kościelnych aż do krzesa Królowey, lecz przełożony kościoła oświadczył, iż na to w skutek odebranych zaleceń pozwolić nie może. Przy ulicach, którejda parada przechodziła, pozamykano sklepy; zatarasowano je nawet w kilku miejscach. W kościele stało wiele milioyantów.

Jest rzeczą godną uwagi, iż z pomiędzy członków izby wyższej nikt, a z 658 członków izby niższej 6ciu tylko było onegdaj w kościele ś. *Pawła*. Nie było także w orszaku Królowey ani Pana *Brougham*, ani żadnego innego jej adwokata, ani nakoniec żadney z dam, które ją w pałacu brandeburskim odwiedziły. Z tego powodu gazeta *Kuryer* czyni zapytanie: cóż ztąd wnosić wypada?

Do następstwa tronu naszego pierwsze, aniżeli Królowa, mają prawo: *Jerzy IV*, terażniejszy Król, a potem: 1) Xiążę *York*; 2) Xiążę *Klarenicy*; 3) Xiążniczka *Alexandryna*, córka zmarłego Xiążęcia *Kent*; 4) Xiążę *Cumberland*; 5) Xiążę *Susseax*; 6) Xiążę *Cambridge*; 7) Xiążę *Jerzy*, syn jego; 8) Królowa *Wirttemberska* wdowa; 9) Xiążniczka *Augusta*; 10) Xiążna *Hesko-Koburska Elżbieta*; 11) Xiążna *Gloucester* *Maria*; 12) Xiążniczka *Zofia*; 13) Xiążę *Gloucester*, synowiec zmarłego Króla *Jerzego III*; 14) Xiążniczka *Gloucester* *Zofia*, synowica teżoż nieboszczyka Króla; nakoniec 15) i 16) dwaj Xiążęta *Brunswicy*.

Mieszkańcy miast, miasteczek i wsi w taką radośnemi okrzykami przejeżdżających członków izby wyższej, którzy przeciwko bilowi względem Królowey głosowali.

Biegająca dotąd pogłoska o odmianie ministrów naszych (pisze gazeta *Kuryer*) jest zupełnie fałszywa. Puścili ją gazety opozycyjne, które wszelkimi sposobami usiłują wzburzyć mieszkańców krajowych, i zarzuć Króla prośbami o oddalenie terażniejszych ministrów.

Lord *Grandville* wymówił się od przyjęcia ofiarowanego sobie urzędu ministra, z powodu, iż niechciał zezwolić na zamysł utrzymania kilku dotychczasowych ministrów. Twierdził, iż albo wszystkich ministrów potrzeba zostawić na urzędach, albo innych wcale na ich miejscach mianować. Hrabowie *Harrowby* i *Liverpool*, oraz P. *Canning* mieli tajne wystuchanie u Króla. Słychać, iż P. *Canning* ma być następcą Lorda *Castlereagh*. W obecnym przykrym stanie kraju, nie masz podobno nikogo, coby się cisnął na urząd ministra. Hrabia *Spencer* miał oświadczyć, iż nie mógłby sobie zautić, aby potrafił wyprowadzić kraj z grożącego mu niebezpieczeństwa.

Zdaje się, iż ministrowie przestali już myśleć o napastowaniu Królowey z innej strony. Ciękawo jesteśmy, co postanowią względem mieszkania i pieniędzy dla niej.

Dziś zebrała się tu rada gminna. Przeczytano naprzód odpowiedź Królowej na podany adres, i wciągnięto do protokołu. Alderman *Waithman* zwrócił potem uwagę zgromadzenia na ważną jego prerogatywę podawania prośb prosto do Króla, które Monarcha, siedząc nawet na tronie, przyjmować może. Swoim sposobem wystawił postępowanie ministrów, zwłaszcza podczas ostatnich wypadków; chwalił porządek i dobre sprawowanie się ludu w czasie okazałego przyjazdu Królowej do kościoła s. *Pawła*; oświadczył, iż nie potrzeba było ani jednego żołnierza do utrzymania spokojności stotysięcznego ludu; zakończył wnioskiem, aby rada gminna upraszała Króla o oddalenie terażniejszych ministrów, którzy świeżem swoim postępowaniem przeciwko Królowej, stali się niegodnymi zaufania jego i których czynności zmierzają jedynie do szkodenia krajowi. Wniosek ten doznał wielkiego oporu, jak się spodziewać należało. Niektórzy członkowie chwalili ministrów, a ganili Królową; inni, których była większa liczba, radzili wyrzucić wproście to słowo *jedynie*. Przyjęto nareszcie wniosek 84 kreskami przeciwko 32 i adres do Króla uchwalono.

Pan *Brougham* oświadczył w ciągu toczącej się sprawy Królowej, iż dla okazania szacunku swego *Bergamiemu*, obdarzyła go złotą tabakierą z cyfrą swoją. Gazeta *Kurier* opisuje te okoliczności w sposobie następującym. Królowa kazała prosić Króla bawarskiego o order s. *Huberta* dla *Bergamiego*, lecz się do tego żądania nie przychylił. Posłał potem temu Monarsze pięknego konia arabskiego, za co wspomniany Król wynagradzając niejako *Bergamiemu* odmówienie orderu, posłał mu tabakierę.

Spodziewamy się tu niezwłocznie przybycia *Bergamiego* z żoną i córką *Wiktoryą*.

W *Selkirk* i innych miejscach, reformatorowie i stronnicy Królowej dopuścili się wielkich bezprawstw względem obywateli, którzy domów swoich nie oświecili.

Oba okręty, które składały ostatnią naszą wyprawę do bęguna północnego, zawinęły w przeszłym tygodniu do *Deptford*, gdzie mieszkańcy przyjęli z wielką radością. Wyznaczona przez parlament nagroda 5000 funtów szterlingów będzie zapewne podzielona między ludzi, którzy się na tych okrętach znajdują.

W K O Œ H Y.

Neapol, dnia 17 listopada. Prowincye nasze dobrowolnie wystawiają i uzbrajają legiiony, które szczególnie są przeznaczone na granicę.

Jenerał *Florestan Pepe* zupełnie się uniewinnił z zarzutów względem kapitulacji z *Palermą*. Szło bowiem tylko o rozbrojenie tamecznego społeczeństwa. Monarcha, nagradzając tak roztropne postępowanie, zaszczycił go wielką wstęgą orderową.

Rząd tutejszy wysłał Xiążęcia *di Cazano* do *Madrytu* dla ułożenia się względem wspólnych środków obrony kraju.

Xiążę namiestnik królewski mianował pułkownika *Roccaromana*, szefem głównego sztabu gwardyi bezpieczeństwa krajowego, a Xiążęcia *Scaletta* posłem przy dworze francuzkim z pensją roczną 20,000 dukatów neapolitańskich. Wyjedzie atoli na ten urząd po powrocie Xiążęcia *Cariati* z *Paryża*.

Minister wojny doniósł parlamentowi, iż wo-

sko liniowe wynosi 52,000 głów; jest zatem 2000 nadliczbowych, względem których oczekuje dalszego postanowienia. Niektórzy deputowani oświadczyli: iż wojna jest jeszcze niepewną; uchwalił więc parlament, aby tych ludzi puszczaono do domu.

Na sessyi parlamentu d. 9 b. m. kilku deputowanych skarżyło się, iż po wywieściu milioyi prowincjonalney z *Neapolu*, parlament nie ma straży wojskowej, a minister wojny nic nie odpowiedział na pisane do niego listy w tej mierze. Prezes uczynił uwagę, iż straż przy sali parlamentu jest tylko potrzebna dla okazałości, i że jesoż raz napisze do ministra wojny. Zdanie sprawy o zmniejszeniu płacy wojsku stało się powodem do żwawych rozpraw. Minister wojny żądał, aby wojsko w kraju neapolitańskim przestało pobierać większą płacę od d. 1 listopada, a w *Sycylii* dopiero po zasięgnięciu w tej mierze zdania dowodzących tam jenerałów. Dwie kommissye twierdziły, iż tak ze względów skarbowych, jako też z uczucia dostojności narodowej, powiększenie to powinno ustać od d. 1 października dla obu wojsk razem. Pan *Mazzotti* oświadczył, iż nie wypada tego czynić dla krotkości czasu, przez który wojsko pobierałoby jeszcze płacę, ustanowioną na czas pokoju. Uchwalono nareszcie większością 57 kresek przeciwko 23, aby powiększenie płacy ustało od 1 listopada. Na teyże sessyi minister wojny domagał się znaczniejszego funduszu na opatrzenie rozmaitych twierdz żywnością na 6 miesięcy. Odpowiedziano mu, aby pierwey użył tych, które ma, i aby tymczasem umówił się z ministrem skarbu względem podania parlamentowi stosownych środków. Pan *Perugini* przeczytał projekt względem więźniów, których 7000 jest w samej stolicy tutejszej, i którzy w przypadku wojny mogliby grozić niebezpieczeństwem. Radził wysłać ich do twierdz i używać do robót, a mniej winnych wybrać do wojska, za porozumieniem się z ministrem sprawiedliwości. Odłożono ten wniosek do późniejszego czasu.

Dnia 13 b. m. oznaymił minister wojny parlamentowi, iż na straż honorową posyła mu oddział tego samego wojska, które stoi w zamku królewskim.

Pewna liczba ślepych lub kalek murzynów, których jeszcze za czasu francuzów umieszczono w tutejszym domu inwalidów, podała parlamentowi prośbę o odesłanie do *St. Domingo*, z kąd po większej części są rodem.

Według zapewnienia podróżnych, neapolitańczykowie mają wysypać szaniec na wzór tych, jakie Xiążę *Wellington* kazał dawniey zrobić przed *Lisboną*.

Wszystkie dzienniki nasze ogłosiły urzędową notę, którą rząd nasz do wszystkich dworów europejskich rozesłał, a która tycze się postępowania Austrii z Xiążciem *Cimitille*, i jey uzbrajań.

Zawiąęła do *Neapolu* z *Sycylii* fregata, na której przybyli jenerał *Florestan Pepe*, i Xiążę *Paterno*. Zupełna jest spokojność w *Sycylii*.

Powszechną zwróciło w *Neapolu* uwagę przybycie tam rossyjskiego kapitana gwardyi *Szeremietjewa* i porucznika *Szczerbatowa*. Posel angielski odebrał przez nadzwyczajnego gońca od dworu swojego pismo, które, jak się zdaje, zapewnia o przyjacielskich obu rządów stosunkach.

Podług listów z *Barcellona* (w *Hiszpanii*) przygotowano tam wiele okrętów na przewiezienie do *Neapolu* posiłkowego wojska. Dwa wielkie

okręty z potrzebami wojennymi dla tegoż wojska już wypłynęły.

Sprawca polityczney zmiany u nas Xiądz Michiński jest członkiem rady stanu.

Towarzystwo Węglarzy zamieniło się już zupełnie w klub polityczny, a zgromadzenie w naszej stolicy, złożone z deputowanych od miast innych, naradza się nieustannie nad dobrem kraju, udzielając swych postrzeżeń parlamentowi i ministrom. Na jego to wniosek uczynione było rządowi papieżkiemu wiadome oświadczenie względem wprowadzenia wojska neapolitańskiego do państwa papieżkiego, za najpierwszą wiadomością o wkroczeniu tamże wojska austriackiego. Dziwić się więc nie można, dlaczego w osłych północnych Włoszech są prześladowani. Niedawno, papieżki legat w Macerata tak dalece posunął gorliwość w dosłownem wypełnieniu rozkazów swego rządu, iż wszystkich węglarzy (rzemieślników a nie towarzystwa członków tego nazwiska) kazał uwięzić, i odesłał do Rzymu. Pomyłka jego wkrótce się wyświeciła, i prawdziwych węglarzów wypuszczono na wolność, a legat złożonym z urzędu został.

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 29 listopada. Hrabia Pozzo di Borgo, poseł Rosyjski, wyjechał ztąd dnia 26 b. m. z sekretarzem poselstwa do Opawy.

Vice Hrabia Chateaubriand został mianowany posłem naszym przy dworze pruskim, na miejscu margrabiego Bonnai, który po długich usługach prosił Króla, aby mógł powrócić do oyczyzny i spokojności na łonie rodziny używać. Wiadomo, iż wspomniany Vice-Hrabia, wydanym roku 1817 pismem: *O Monarchii podług konstytucyi*, ściągnął na siebie niełaskę królewską i z listy radców stanu został wymazany. Później zaś odzyskał ten urząd.

Słychać o utworzeniu dwóch nowych ministerjów, jednego publicznego oświecenia, a drugiego dochodów niestałych.

Jeśliby stan zdrowia nie pozwalał Królowi udać się d. 19 grudnia do sali izby deputowanych dla zagajenia obrad, w tym razie posiedzenie odprawi się w sali pałacu Louvre, do czego już potrzebne przysposobienia uczyniono.

Powiewa teraz we Francyi chorągiew rojalizmu. Obywatele okazują zupełne przywiązanie do monarchii, połączonej z swobodami, do jakich naród francuzki oddawna przywykł. Wkrótce po rozpoczęciu obrad izb, podany będzie budżet przychodów i wydatków krajowych; podatki od własności gruntowej mają być zmniejszone ilością 35 milionów franków, i ustanie potrącanie pensyi urzędnikom. Ministrowie będą mogli uważać wtedy fizyonomiją izby. Jeśli większość jej członków, postąpi sobie z godnością bez nikczemney ambicji lub śmiesznego zgiełku, czego się spodziewać należy, w tym razie, jak słychać, podany będzie izbie wniosek ustanowienia jej na lat 7 czyli mienia siedmioletniego parlamentu. Słychać, iż PP. Simeon i Portal mają złożyć urzędy, pierwszy dla tego, że jest przyciśniony wiekiem i słabowity, a drugi, że bojaźliwy. Następcami ich mają być PP. Villele i Carbiere.

Onegdaj zaczęła się tu w sądzie sprawa oskarżonych o uczestnictwo buntowniczych poruszeń, które tu zaszły w czerwcu podczas obrad izby deputowanych względem nowego prawa tyoczającego się wyborów. Jest ich 11, a między

niemi pułkownik Duvergier. Ośmiu uczyniono zarzut, iż należeli do skupienia się przeszło 2000 zbrojnych ludzi, dających się odpór władzy publicznej, a tym sposobem popełniających występki buntu. Trzech zaś, w liczbie których jest wspomniany pułkownik, oskarżono, iż będąc naczelnikami takiej bandy, okrzykiem i mowami na publicznych miejscach zachęcali do wojny domowej. P. Duvergier, chory, przyniesiony na krzesła do sali sądowej, prosił o odłożenie sprawy swojej do dalszego czasu. Lekarze jednak oświadczyli, iż choroba jego nie jest taką, aby nie mógł się znajdować na sądzie. Odrzucono więc prośbę pułkownika, i badania ciągle trwają. W liczbie 34 świadków jest kilku deputowanych ze strony liberalnej.

Król mianował Hrabiego Blacus pierwszym dygnitarzem korony, a Xięcia Avaray, margrabiego Boisgelin, oraz Hrabów Rapp i Pradel, wielkimi szambelanami i mistrzami garderoby. Oprócz 32 szambelanów czynnych, ma być jeszcze pewna liczba szambelanów honorowych.

Na czele kommissyi zbierającej tu składki na kupienie zamku Chambort dla Xięcia Bordeaux, są: arcy-biskup paryzki, Xięże Talleyrand-Perigord, marszałkowie Xiężęta Reggio, Rovigo i t. d.

Zjechał tu Pan Soldanha, poseł portugalski przy dworze madryckim. Wkrótce spodziewamy się przybycia Hrabiego Woronцова generała rosyjskiego.

Królowa angielska kazała w okolicach tutejszej stolicy kupić majątność Montgeron.

Ludwika Demont i Barbara Krantz, przybyły do Francyi razem z 30 innymi świadkami przeciwko Królowej angielskiej. Towarzyszył im urzędnik policyi angielskiej.

Na fregacie Panther przybył do Bordeaux Pan Lalande, badacz natury, który kosztem rządu naszego odbył dwuletnią podróż do Afryki. Przywiózł wiele osobliwości, a między innymi konia morskiego, i 3 wielorybów, z których jeden ma 75 stop długości.

Dnia 14 b. m. dało się uczuć lekkie trzęsienie ziemi w Marsylii.

Tuteysi kawalerowie orderu świętego grobu jerozolimskiego złożyli wczoraj kości ś. Heleny (*) w kaplicy kościoła St. Leu. Obrządek ten odprawił się w obecności generała Tilly, wielkiego administratora, który rozdał jałmużnę ubogim.

Dnia 28 listopada miał osobre wysłuchanie u Króla naszego Baron Vincent poseł austriacki.

P A N S T W O P A P I E Z K I E.

Austriacy weszli do naszej cytafli w Ferrarze, a to na mocy artykułów ku chwale kongressu wiedeńskiego, pozwalających im to uczynić. Ale w Ankonie jest wojsko papieżkie. Piętnastotysięczny korpus wojska neapolitańskiego pod dowództwem generała Wilhelma Pepe, przy którym oprócz tego jest 12,000 milicji z prowincyi Abruzzo, stoi w okolicach Teramo. Generał ten napisał do władz papieżkich z zapewnieniem, że to wojsko, acz na samej granicy stojące, nie powinno wzbudzać żadnej nieufności.

(*) Ś. Helena była matką Konstantyna Wielkiego. Znalazła w Jerozolimie krzyż święty, grób Pański i t. d. i pierwszy kościół grobu świętego wystawiła. Zdaje się, iż to jest ten sam order, który przeor klasztoru grobu świętego w Jerozolimie rozdaje pielgrzymom.

Wilno dnia 13 Grudnia 1820 roku v. s.

HISZPANJA.

Madryt, dnia 20 listopada. Jutro spodziewamy się powrotu Króla z *Escorial*. Co się tydzie żądanego naddzwyczajnego zwołania stanów, oświadczył monarcha, iż nie widzi, aby tego obecne okoliczności wyciągały, i że depóty na to nie zezwoli, póki nieustająca deputacja stanów nie okaże przekonującej potrzeby. Przewidziane konstytucją przypadki naddzwyczajnego zwołania stanów są następujące: śmierć Króla, zrządzenie się rządu przez niego, lub fizyczna niezdatność. W każdym innym razie, sam tylko Król może je zwołać.

Dnia 18 b. m. uwiadomił Król ministra spraw wewnętrznych, iż dla zaspokojenia ludu oddalił od siebie spowiednika swego i byłego wielkiego inkwizytora, tudzież kilka innych osób.

Słychać, iż Hrabia *Abisbal* będzie sprowadzonym do więzienia w *Valladolid*.

W czasie ostatnich zaburzeń tutejszych z powodu mianowania generała *Carvajal*, wielkorządcą w *Madrycie*, zebrano się niedaleko *Puerta de Sol* przeszło 10,000 ludzi. Wspomniony generał oddalił się z stolicy.

Morales, herszt spisku w *Avila*, miał umknąć z 500,000 realów do Portugalii, gdzie go, jak słychać, schwytano. Z powodu rzeczzonego spisku uwięziono tu także kilku ludzi.

Nadchodzą tu z prowincyi adresa z podziękowaniem stanom za zniesienie majoratów i klasztorów.

NIDERLANDY.

Bruxella, dnia 1 grudnia. Hrabia *Las Casas*, który powrócił z wyspy *ś. Heleny*, gdzie dawniej bawił, otrzymał pozwolenie osieść w Belgium.

Przejeżdżało tedy kilku gońców z *Opawy* do *Madrytu*, *Paryża* i *Londynu*.

SZWAJCARYA.

Szafusa, dnia 24 listopada. Wiadomo, iż 12 uczestników spisku, mającego wybuchnąć d. 19 sierpnia w *Paryżu*, umknęło do Szwajcaryi, jako to: adwokat *Roy* z *Grenoble*, adwokat *Pinet* z *Lugdunu*, porucznicy: *Desbordes*, *Gaudot* i *Deslamotte*, podporucznicy: *Pogulu*, *Romi*, *Dutoya*, *Cordier* i *Brue*, były podpułkownik *Mustian*, oraz niejaki *Nantes*. *Roy* bawił w *Ifferton* a *Pinet* w *Noyon*; miano ich schwycić, lecz przestrzeżeni uciekli.

Buntownicze odezwy do wojska piemonckiego były napisane w *Genewie*, lub przynajmniej posłane tam, aby się daley rozeszły. Tajny wydział w *Ferney* jest pod sterem pewnego generała, który służył w wojsku *Bonapartego*. Inny takiż wydział odbywa posiedzenia swoje we wsi *Frangy*, w mieszkaniu pewnego człowieka, który się przez kupno dóbr emigrantów we Francyi zbożcił. Xiegarz *P.* w *Genewie* drukował buntownicze odezwy, których znaczną liczbę zabrano mu na żądanie przybyłego tam kommissarza sardyńskiego.

WYSPA Ś. HELENY.

Odebrany w *Londynie* z tej wyspy list pod d. 15 września wyraża: „W 76 dniach odbyliśmy żegluzę naszą z *Londynu*. Od strony

morza wyspa *ś. Heleny* smutny wystawia widok, i zdaje się być nieurodzayną skałą. Wielkorządca pozwolił nam ją zwiedzić; oglądaliśmy więc mieszkanie *Bonapartego* w *Longwood*, i w niejakiej odległości jego samego widzieliśmy. Towarzyszyli mu: generał *Bertrand* i Hrabia *Montholon*. Miał gwiazdę legii honorowej. Dom jego jest o jednem piętrze; zawiera 57 pokoiów, z których 7, jako to: bilardowy, gościnny, jadalny, sypialny, biblioteka, garderoba i łazienka, są opatrzone w kosztowne sprzęty i dla niego przeznaczone. Tyleż pokoiów zajmuje Hrabia *Montholon*; w środku jednak nie są tak piękne. Lekarz *Bonapartego* mieszka w pawilonie po prawej stronie, a kapelan, po lewej; każdy pawilon ma 4 piękne pokoje. Całe zabudowanie tworzy czworokąt, którego 3 strony są przeznaczone dla służących. W środku jest staw z rybami. Generał *Bertrand* mieszka o kilka set kroków; prowadzi do niego długa ulica wysadzona drzewami; może w każdym czasie przyiść do *Bonapartego*, nie będąc widzianym. Przy domu *Bonapartego* jest równina obejmująca 12 morgów, okryta drzewami, i dla tego nazwana *Longwood*. Generał porucznik *Hudson-Love*, wielkorządca, mieszka w *Plantation House*, w najlepszej części wyspy. Często go widziałem; wszyscy o nim dobrze mówią; lubo bardzo ściśle obowiązków swoich dopełnia. Cała wyspa ma blisko 28 mil angielskich obwodu. *Longwood* jest odległym 3 mile angielskie od *St. James Town* w jednej stronie, a *Plantation*, tyleż, w drugiej. Przejrzeliśmy całą wyspę; ziemia zdaje się bardzo nieurodzayną, gorszą od niektórych okolic w Szkocyi. Klimat dosyć dobre. Już zima nadeszła, a cieplomierz pokazuje w południe 80 do 94 stopni podług *Fahrenheita*. Gdy d. 1 sierpnia przepływaliśmy południk, cieplomierz okazywał 84 stopni. Nie czuję tu tak straszego upału, jak mi w Anglii mówiono; nie sądzę oraz, aby tu był kiedy. Szczurów i myszy takie jest mnóstwo, iż słusznie powiedzieć można, że są właśnie jak w domu. Chodzą tłumem, jak paszące się gęsi. Żołnierze będący tu na osadzie, dwa razy tylko na rok dostają świeże mięso, to jest, w rocznicę urodzin Króla i w święto Bożego Narodzenia.“

AMERYKA PÓŁNOCNA.

Nowy York dnia 4 listopada. Kongrés Zjednoczonych Stanów północney Ameryki zbierze się dnia 15 b. m. w *Washington*. Obywatele miasta *Boston* podadzą prośbę o odmianę nowej taryffy celney, która podług ich zdania psując obyczaje ludu, nadwątla razem przemysł i pomysłność kraju.

Roczne wydatki skarbowe na utrzymanie każdego okrętu liniowego wynoszą rocznie 90,000 dollarów. Potęga nasza morska, mając ustanowioną liczbę statków wojennych, potrzebować będzie 22,170 maytków, i kosztować na rok 5 milionów 500,000 dollarów.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 11, grudnia: rubel srebrny, 3 ruble kopiejek 78½, czerwony złoty nowy rubli 11, kopiejek 55, stary rubli 11 kopiejek 35; imperyal rubli 36; 75 kopiejek.

U w i a d o m i e n i s .

1. Od opiekuna, przeznaczonego nad majątkiem Szulnikami i Gozy ogłasza się: iż dla wiadomości wszystkich lokatorów majątku Szulnik i Gozy rozdzielonych w roku 1812, a zajętem w opiekę w roku 1819 mca 8bra 5 dnia, składającego ogół majątku podług inwentarza przezemnie sporządzonego dymów panszczyznowych w obydwóch majątkach 58, czynszowych dymów 11, pustek 9, karczem 2, gotowego grosza rubli sr. 385, żyta usiewu beczek 35 ośmin 4, siana ukossu wozów 168, a największa scheda PP. Wizytek Wileń. w maley tylko części do opłaty należna; zatym aby lokatorowie mogli kaźden wiedzieć, jakie podatki opłacają się, a jakie potrzeba jeszcze opłacać, postanowiłem podać do Kuryera Litgo, aby przeczytawszy kaźden mógł być poinformowanym o postępie opłat, jako z różnych gatunków podatki zaiegają, bo jeszcze od roku 1809 do czasu rozdziału exdywizyi, która przeznaczyla kaźdemu dekretem opłacić a od roku 1812 do roku 1816 nowej rewizyi, także liczy się na ogóle, ale w proporcya swoich dusz kaźden lokator obowiązany za swoją schedę opłacić, a po rewizyi 1816 r. już liczy się na kaźdym poosobny i za kaźdą schedę opłaca się, gdyż niektórzy lokatorowie mieszkając po różnych guberniach i powiatach, a plenipotenci lub ich zastępcy robią zamitrżenia i niedopomagają do przedszey wypłaty, z czego i siebie uwolnili zpod opieki i mnie od nieprzyjemnych narażeń, jako mieszkającego o mil piętnaście, na jakowe jeźdzenia potrzeba dużej expensy, a jeśli kaźden przeczytawszy zechce dołożyć staranie w opłacie za swoją schedę, zrobi dogodność skarbowi, siebie spokojnym i mnie uwolnu, bo plenipotenci lub ich zastępcy nie chcą niczym zająć się do umniejszenia spuszczać się jeden na drugiego; jakową opłatę, co wyplacono do daty terażniejszey, wypisuję po szczególe: naprzód, co do exakcyi wniesiono przez opłacanych poszczególe ze sched. za schedę W. Tomasza Korwela, od daty 1816 do 1819 roku, rub. sr. 10 kop. 32 i ass. rub. 378 kop. 19, w dacie 8bra 7 dnia r. 1819 w teyż dacie za Goze ze wszystkich sched rub. sr. 7 kop. 84 i ass. rub. 337 k. 74, maja 29 dnia 1820 r., za schedę Kajetana Lachowicza od roku 1816 po rok 1820 rubli na srebro licząc 66 k: 55, 8bra 29 dnia 1820 r., za wszystkie schedy Gozy rub. ass. 258 k. 37½ a w ogóle wszystkiego wniesiono do exakcyi wileń. rub. sr. 84 k. 71 i ass. rub. 974 k. 30½, poszlin zaś wniesionych do powszechney opieki za schedy następne srebrem W. Niewierowicza rub. 184 k. 5, WW. Traskowskich rub. 41 k. 40, Marjanny Koszczykowej rub. 130 k. 50, W. Jana Klaczkowskiego rub. 152 k. 37½, WW. Cywińskiego i Milkovskiego rub. 172 k. 50, W. Antoniego Lachowicza rub. 45, W. Tomasza Reyzera rub. 19 k. 80, W. Mickiewicza rub. 20 k. 25, W. Ludwika Terleckiey rub. 130 z arendy a przystanych od JW. Hrehorowicza rub. 464 k. 67½ a w ogóle za tę schedę rub. 594 k. 67½, WW. Buchowickich rub. 270 k. 29½, W. Męczyńskiego rub. 56 k. 70 a w ogóle rub. sr. 1688 k. 34 opłaconych a jeszcze nieopłaconych na schedach srebrem poszlin na W. Kajetanie Lachowiczu rub. 319 k. 79½, na W. Tomaszu Korwelu rub. 296 k. 55, na Pietrze Kublickim rub. 10 k. 12½, na Justynie Lachowiczu rub. 51 k. 7½, na W. Wędziagolskim rub. 25 k. 20, na Enochu Berkowiczu rub. 75 k. 82½, na Josielu Tobiaszewiczu rub. 10 k. 35, na W. Ludwiku Bulewskim rub. 14 k. 85 a w ogóle należnych do opłaty rub. sr. 803 k. 77, z tych zaś tak opłaconych jako i nieopłaconych podług rozkazu powszechney opieki należy z kaźdey schedy zapłacić procent od daty zapadłego dekretu czyli od roku 1812. Exakcyja wileńska liczy na remanencie po zdetrunkowaniu przez ukaz izby skarbowey w dacie 1820 roku junii 9 dnia przez ukaz dany do exakcyi wileńskiej jeszcze liczy remanentu następnie podatków na wszystkich schedach rub. ass. 1068 kop. 76 i srebrem rubli 524 k. 9 do jakowey opłaty ze schedy WW. Buchowieckich od wyliczenia exakcyi za dusz 17, a W. Tomasz Korwela za dusz 17 od roku 1812 do roku 1816, a reszta, co się pozostaje nie licząc w to schedy PP. Wizytek, gdyż ta do

opłaty tey ilości nie należy, roztrzucając na ogół wszystkich sched do zaplacenja z przybytymi jeszcze penami do czasu wypłaty, osobną także za rekruta jeśli Zwierzchność nie uwolni za rok 1814 niezdanego, rub. ass. 1097 k. 61½ prócz tego poszlin za kupno Gozy i Szulnik w roku 1805 apr. 28 dnia od Buchowieckiego Platerowey, jeśli Zwierzchność niewolni, także wszystkie schedy przez PP. Wizytek zapłacić będą musieli również od Xdza Sakowicza Tomaszowi Korwelowi w roku 1814 julii 7 dnia poszlin rub. sr. 102 k. 15 i ass. rub. 10 expensu na uzyskanie rezolucyów, opłatę poszlin papieru rub. sr. 36, expensu na przejazd z domu do Wilna z Wilna do Szulnik od daty zajęcia w opiekę do daty terażniejszey i na powrót, siedzenie w Wilnie, najęcie stancyi nie licząc koni rub. sr. 86 k. 30, oczym kaźdego lokatora doszła wiadomości, wypisawszy to wszystko, aby kaźden mógł być poinformowanym a niechciał aby onego schedu zostawała długi czas pod opieką lub zebrawszy się wszyscy lokatorowie sched w opłacie wszystkie należności lub pieniądze przyszła na opłatę, z niektórych zaś sched zebranych pieniędzy na opłatę w górze wyrażonych, jest zlokowanych pieniędzy w exakcyi wileńskiej rub. sr. 70, do czego własną ręką napisawszy podpisuję się. Dat w Wilnie roku 1820 mca 8bra 11 dnia.

Serwacy Męczyński b. Sędzia Gran. P. W.

Sądy Exdywizorskie.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w dobrach Poawdruwii JW. Józefa Burniewicza vice marszałka w powiecie Szawelskim złożony; przedsięwziął bez przerwy przyymować pretensye do rozbioru kredytorów rzeczzonego JW. Burniewicza a samę sprawę wziąć do namowy dnia 21 terażniejszego mca grudnia. Gdyby więc nikt z pretensorow nieopóźniał się w przyniesieniu swojej skargi, przez ninieyszą awizacyą obwieszcza, a ktoby zaniedbał do tey daty poszukiwania, tego pretensya amisyą zapisać oświadcza. Protokul podpisali Tomasz Herubowicz Ziemski Szawelski i Exdywizorski Prezydent. Ludwik Bilewicz Ziem. Szawel. i Exdywizorski Sędzia. Tadeusz Milwid Ziem. Tel. i Exdyw. Sędzia. O zgodności, z protokulem zaświadczam Ziem. Szawel. i Exd. Regent Franciszek Piotrowicz.

2 Sąd Taxatorsko Exdywizorski dekretem Sądu Gł. 2go Depart. Guber. Lit. Grodzień. w roku 1818 mca listopada 9 dnia zapadłym na domiar satysfakcyi wierzycielom i pretensorom W. Karola Sellmnitza mojora przeznaczony, ad fundum majątku jego, Bryłow zwanego w Guber. Grodzień. w pcie Kobryń. położonego; w dniu 8 mca pazdziernika roku terażn. w komplecie trzech osob zjechawszy, po załatwieniu czynności pierwszemu zjazdowi właściwey, po nakazaniu komportacyi popierow na dzień 2 januar. następnego r. do kancelaryi Ziem. Ptu Kobryń., i wymiaru majątku Bryłowa do powtornego swego zjazdu dzień 30 mca marca 1821 roku przeznaczyl, ażeby więc wszyscy wierzyciele W. Karola Sellmnitza Majera i pretensorowie na terminie pomienionym z dowodami swych pretensyow jawili się, przez ninieyszą awizacyą wzywają się z ostrzeżeniem upadku rzeczy stron niestawających. Dat w Bryłowie roku 1820 mca 8bra 10 dnia.

Grzegorz Kułakowski Chor. Ptu. Prużań. Prezyd. Exdywizor, Kasper Suzin Sędzia Ziem. Ptu Kobr. Exdywizor. Karol Bortnowski b. Sędzia Ziem. Ptu Wołkow. Exdywizor.

2 Sąd Taxatorsko Exdywizorski dekretem re^omissyynym Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Depart. na usatysfakcyonowanie kredytorow v. Marszałka O-

szmiańskiego Ignacego Wańkowicza naznaczony, w terminie przypadającym z tegoż dekretu do majątności Olginian w powiecie Wileńskim leżącej zjechawszy, Sądy Exdywizorskie zareassumował, a przez dekret w dniu 6 decembra roku terażniejszego 1820 ogłoszony, kompertacją na wszystkich stronach przeznaczył i termin jej uzupełnienia do kancelaryi Grodzkiej Ptu Wileń. na sześć niedzielną persystencyą dzień 6 februaryi 1821 roku zamierzył, a między dalszemi wyrokami termin na ocze wiastą rozprawę dzień 1 septembra 1821 roku udeterminował, w którym terminie oby wszyscy kredytorowie i pretensorowie mający stosunki do funduszow o. Marszałka Oszmiań. Wańkowicza w oznaczonym terminie jawili się ostrzega. Dat 1820 xbra 7 dnia.

Franciszek Kleczkowski Sędzia Ziem. Ptu Troc. Prez., Antoni Książ Zagiell Pisarz Ziem. Wilkom. Exdywizor. Stanisław Glusztor Sędzia Grodz. Kowień. Exdyw., Józef Paszkiewicz Regent Gran. Oszm. i Exdywizor.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w majątności Sebestyanowie za remissą Ziem. Dzesnieńskiego ustalony, po odbyciu od samego debitora, i jego niektórych wierzycieli w terażniejszym zjeździe produktow; mimo kilkakrotnie uzupełnionych awizacyow, życząc jeszcze zobowiązać stron niejawiących się do niezwłocznej stannosci, po raz ostatni ostrzega, że następnego mca xbra 28 dnia terażniejszego r. do majątności Sebestyanowa zebrawszy się i do wystuchania ostatecznych głosow przystąpiwszy, bez żadnych odkładow do namowy wezmie, i oczywisty ogłosi wyrok. Dat 1820 roku miesiąca gbra dnia. Antoni Korsak prezydujący Exdywizor. Stefan Doboszyński Sędzia Ziemski Powiatowy Exdywizor. Kajetan Jesman Exdywizor.

Oświadczenie.

3. Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego tomu piętnastego w dacie pomniejszej zaniezionej eadem data pod pieczęcią urzędową Jego Imperatorskiej Mości ziemską powiatową rzeczycką stronie rekwirującej jest wydan.

Roku 1820 nowembra 27 dnia obywatelstwo ziemscy powiatu Rzeczyckiego Antoni i Barbara z Junoszw Smogorzewskich Reuttowstwo, małżonkowie, ogłaszają, że wydane przez siebie plenipotencye na imie JPana wówczas komornikiem Krzemienieckim napisanego, Kajetana Marciszewskiego, odmówiły jeszcze w roku 1817 i następnych po nich. przez oświadczenie w publicznych aktach ziemskich powiatowych Mozyrskich i Rzeczyckich, tudzież przez prośbę o to, i przez petyta pozwow, po tegoż do sądu powiatowego rzeczyckiego wyniesionych, o czym wszystkim i o nieważności tak poprzedniczych plenipotencyow swych na Marciszewskiego wydanych, jako i wszelkich za onemi czynności, ostrzegają publiczność, i przez niniejsze swoje oświadczenie podają one do ogłoszenia przez Kurjera Litewskiego, tak w krajowych jako i zagranicznych gazetach. U tego oświadczenia podpis zanoszącego one w te słowa Antoni Reutt Sędzia Normalny województwa potockiego.

Zgodno z protokołem potocznym Wincenty Bokowski Regent Ziem. Ptu Rzeczyckiego.

Ze takowe oświadczenie wolno podać do gazet zaświadczam Jan Budhniewski Pisarz Z. P. R.

Przed kilką miesiącami ogłosiłem w pismach publicznych prospekt i prenumeratę na dzieło pod tytułem: PORTRETY WSŁAWIONYCH POLAKÓW. Przedmiot ten wiele trudów w wyszukaniu dokładnych wzorów, wytrwałej pracy w wykonaniu i znacznych nakładow wymagający; wreszcie, nieznana dla wielu w tym nowym rodzaju pracy zdolność samegoż autora; zrodziła może nie w jednym ze znawców wątpliwość, czyli przedsięwzięcie to, pomyślnie dokonaniem bydz może? I dla tego zapewne nie otrzymałem dotąd tej pomocy, jakiej rodak w tak ważnym i pierwszym w kraju naszym zawodzie, spodziewać się miał prawo. Nie zrażony tą niepomyślnością, z dziesięciu, podług ogłoszonego prospektu oddziałów, trzy już na widok publiczny wydałem; czwarty w następującym miesiącu z pod prassy wyydzie, które za miarę zdolności i usiłowań moich, służąc tymczasowo mogą. Opisanie żywotów wsławionych Mężów, bądź w radzie, bądź w naukach, bądź na polu chwały w tych oddziałach umieścić się mających, przyjąć na siebie raczył znany zgorliwości o pomnożenie sławy narodowej, ALEXANDER Hrabia CHÓDKIEWICZ. Wsparty tym dowodem wytrwałego poświęcenia się mojego około wspomnionego dzieła, korzystając przytęm z zebrania się w stolicy tylu światłych i dostojnych osób; postanowiłem powtórzyć ogłoszenie prenumeraty, z tęm ostrzeżeniem; iż za dwa, a dla zagranicznych za trzy miesiące od daty dzisiejszej zamkniętą zostanie. Ograniczona liczba do 150 exemplarzy, najmniejsza ile bydz może cena 240 złp. wynosząca, w porównaniu z kosztem jakiego wypracowanie, ważność i ozdoba takiego dzieła wymaga; dostatecznym będzie dla publiczności dowodem, iż nie chęć zysku, lecz jedynie zamiar stania się użytecznym rodakom miałem na celu.

W następującym czwartym oddziale umieszczonymi będą:

1. TADEUSZ CZACKI.
2. REYTAN POSEŁ.
3. KAZIMIERZ PUŁAWSKI.
4. JENERAŁ CHŁOPICKI.

Prenumerata przyymuje się w księgarni Zawadzkiego w Wilnie, u Glücksberga w Krzemieńcu, u JX. Czarneckiego Sekretarza Towarzystwa Przyjaciół Nauk mieszkającego u XX. Pijarów i u samego wydawcy w Warszawie.

Lista prenumeratorów z ostatnim oddziałem wydana będzie.

W. Sliwicki.

Dnia 3 paździer. 1820 r.

Wezwanie.

2. Departament, cywilny Sądu Gł. Lit. rozbiegając sprawę wierzycieli o. Marszałka Micewicza z rejestru remissyynego w porządku wypełnienia Ukazu rządzącego Senatu przywołaną, gdy tużnał być potrzebny weyrzenia w czynności Sądu exdywizorskiego, które skutkiem Ukazu rządzącego Senatu mają posługiwać do ustanowienia opinii; do czego lub wieczysta exdywizya ma bydz na majątek Marszał. Micewicza decydowana a ztąd gdy asystencya wszystkich pretensorow do wyrażonego debitora funduszow jest konieczną, nadto jeszcze gdy uroszczona appellacya od wyroku Sądu exdywizorskiego do wyświecenia czynności tegoż Sądu exdywizorskiego naystosowniej posługiwać może, a więc i zawołanie aktoratów po appellacyi wyniesionych ułatwia zebranie dowodow do nastąpić powinny za ukazem rządzącego Senatu od rodzaniu taxy dóbr Mar. Micewicza decyzji, przeto dzień 7my januaryi roku następnego 1821 na przywołanie aktoratów wspomnionych po appellacyi do dekretu exdywizor. wyniesionych Sąd Gł. przez rezolucyą 4 xbra 1820 naznaczył; o potrzebie zatem jawienia się wszelkiego rodzaju pretensorow i kredytorow Micewicza Marszał. i tych nawet, którzy nadekrecie exdywizorskim nieznaydowali się awizuje z ostrzeżeniem, że wyniknąć mogące niedogodności lub straty z niestannosci pretensorow do ich

własney opieszalności i winy regulować się będzie. Assesor Antoni Kwiatkowski. Regent Ferdynand Wollodko.

Takową awizacją podać do ogłoszenia przez gazety dozwala się. J. Komar Prezes Depar.

2. Kommissya sądowa edukacyyna przez Naywyższy Imienny Ukaz dnia 21 xbra 1807 roku, na Gubernie Lit. Białoruskie, Mińską i obwód Białystocki ustanowiona, wszystkim kogo to interessować może, podaje do wiadomości: iż w skutek Ukazu rządzącego Senatu pod dniem 21 8bra b. r. w którym wyrażone jest Naywyższe przez Jego Cesarską Mość naznaczenie Członków do ciągłego bez przerwy kompletu sądowego tej jurysdykcji, postanowiła udzielając czas interessowanym stronom do należytego przygotowania się w sprawach tej jurysdykcji właściwych, naznaczyć na otworenie posiedzeń sądowych dzień 11 mca lutego roku następnego 1821, i przez podanie niniejszego obwieszczenia dla trzykrotnego ogłoszenia w gazetę tutejszą, wzywa wszystkich interessowanych, ażeby w naznaczonym dniu 11 mca lutego przystąpili ze wszelką gotowością w sprawach podległych rozbiórowi sądowemu w tej kommissyi. Dnia 9 decembra 1820 roku. Prezes aktualny Radca Stanu i kawaler Michał Römer. M. Dmochowski Pisarz.

1. Jan Łuczyński nauczyciel fizyki w Liceum wolińskim dnia 22 listopada zszedł z tego świata, wzywają się przeto sukcesorowie zmarłego aby się stawili jak nayrychley w Krzemieńcu z prawnymi dowodami dla odebrania pozostałości po nauczycielu Łuczyńskim.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

Promulgacya Dekretu.

1 Sąd Ziem. Ptu Wileń. obwieszcza interessowane strony iż dekret w sprawie ogólnej exakcynej kahału Wileń. na dniu 20 tegoż mca decembra objawionym będzie roku 1820 mca xbra 12 dnia.

Jakób Towiański Ziem. Ptu Wileń. Pisarz.

2. Sąd Ziem. Ptu Wilkomirskiego zajmując się ciągłym rozbiorem konkursowego dzieła successorów zesłego Mikołaja Kościatkowskiego Marszał. z jego pretensorami, gdy się zbliżył ku konkluzji onego postanowił wszystkie interessowane strony zawiadomić, że w dniu 20 idącego dopiero mca xbra oczewiście zakończyć mający dekret zapromulgować przedsięwzię. Dnia 7 xbra 1820 roku w Wilkomierzu. Piotr Zawadzki Sędzia Ziem. Wilkom. Michał Rouba Sędzia Ziem. Wilkom. Piotr Choroszewski Sędz. Ziem. Wilkom.

P o d r a d.

2. Na dostarczenie potrzebnego dla Komendy Policji mieyskiej Wileńskiej na rok 1821 prowiantu, to jest: mąki około 672 czetwerti i krup około 72 czetwerti, odbywać się będzie w izbie rady miasta Wilna na Ratuszu w dniach 18, 20 i 21 teraz. mca xbra przed południem licytacya, aby więc życzący przyjąć na siebie dostarczenia tego prowiantu obowiązek, jawili się na licytacyę z dowodami nie zawodności; w tém Rada miasta Wilna czyniąc niniejsze uwiadomienie zamieszcza one do gazety Kur. Lit. Dat dnia 9 xbra 1820 roku. Ludwik Karner R. M. W.

P r z e d a ż.

1 W skutek przepisania pełniącego obowiązek Cywilnego Gubernatora Wileń. Wice-Gubernatora

i kawalera-Horna, uwiadamia się przez niniejsze, czy nie zechce kto kupić różnych rzeczy zostawszysy się po śmierci odstawnego podpułkownika Suchanowa. Ządające mają się jawić do Wileńskiej mieyskiej Policji na termina 1 2igo, 2gi 22, i 3ci 23go terażn. mca. Jan Terpilowski Inspektor.

Tytularny Sekretarz Hutowicz.

Nowe dzieła z prenumeraty.

1. Dzieło o ekonomii politycznej Jakóba, na którego przykład prenumerata w maju 1817 r. przy pismach peryodycznych wileńskich przez niżej podpisanego ogłoszona była, wyszło już z druku. Prenumeratowie, którzy się zapisali na to dzieło, zechcą dla odebrania go udać się do tych samych aktorów, od których bilety na prenumeratę pobrali. Nauczyciel prawa notury ekonomii politycznej w Liceum Wolińsk.ém.

Michał Choński.

I z y s P o l s k a.

3. Expedycya gazetna Głównego Poczta mtu Litewskiego, uwiadamia wszystkich, którzy przystali na prenumeratę Izys Polskiej po rubli dziewięć na exemplarz, iż gdy tego pisma peryodycznego cena roczna jest rubli dziesięć; przeto dopóty żądanie ich skutku nie weźmie, dopóki do zupełnej ceny prenumeraty nie przysłą rubla jednego.

P R E N U M E R A T A.

W Redakcyi Kuryera Litewskiego przyymuje się prenumerata na pisma następujące:

Kuryer Litewski, na rok z pocztą rubli sr. 14, bez pocztą rubli sr. 9. Na półroka z pocztą rubli 7, bez pocztą, rub. 4 kop. 50; kwartałowie bez pocztą 2 r. 25 kop.

Dziennik Wileński, na rok cały z pocztą rubli sr. 8, bez pocztą rubli 6.

Dzieje Dobroczynności, na rok cały, z pocztą i bez pocztą r. sr. 6.

Pamiętnik Farmaceutyczny, na rok cały, z pocztą rubli 6, bez pocztą rubli 4 kop. 50.

Wiadomości Brukowe, na rok cały, z pocztą rubli 4, bez pocztą rubli 2 kop. 50.

Na wszystkie te dzieła można także prenumerować w sklepie domu Dobroczynności.

Wilno, dnia 13 Grudnia v. s. 1820 roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

По волѣ Господина Главнокомандующаго 1-ю Армією, Интендантство оной объявляетъ, что на поставку провіанша для продовольствія, какъ полевыхъ, такъ и внутреннихъ войскъ, въ Киевской Губерніи расположенныхъ, съ 1 Марта 1821, по 1 Марта 1822 года, будутъ происходить торги въ Киевской Казенной Палатѣ, при будущихъ шамъ въ 1821 году контрактахъ: Генваря 3, 5, и 7, и переторжки 9, 10 и 11 тогоже мѣсяца, а если случатся въ тѣ дни праздники съ оперочкою до сбудущаго дня.

На сіи сроки вызываюцца желающіе къ торгамъ съ законными залогами во уваженіе по мѣсячной поставкѣ провіанша на сей разъ въ пятую часть противъ подряда, а на обезпеченіе задатковъ особо, кромѣ общественныхъ отъ Дворянства поставокъ, кои остаются на одномъ доврїи. Вѣдомость о потребности будетъ послана въ Казенную Палату въ свое время и публично въ оной открыта, вмѣстѣ съ подробными кондиціями и прочими правилами, на основаніи коихъ должны происходить поставки.

Генераль-Интендантъ 1-й Арміи

*Графъ Санти.*22 Ноября 1820.
М. Шкловъ.

O B W I E S Z C Z E N I E.

Na rozkaz JW. Główno-Dowodzącego 1szą Armiją, Intendencya teyże armii ogłasza: iż na dostawę prowiantu dla woysk, tak polowych, iako i wewnętrznych, w Gubernii Kijowskiej rozłożonych, od dnia 1 Marca 1821 do dnia 1 Marca 1822 roku, będą odbywać się targi w Izbie Skarbowey Kijowskiej, w czasie następujących tam w 1821 roku kontraktow: dnia 3, 5 i 7 Januaryi, a przetargi dnia 9, 10 i 11 tegoż miesiąca, a jeśli by w te dni przypadło święto, tedy odkłada się na dzień następny.

Na te terminy wzywają się życzący dla targow z prawami ewikcyami, w proporcji miesięczney dostawy prowiantu na ten raz w części piątej całego podradu, a na zabezpieczenie zadatków udziałnie, oprócz og nych od Szlachty dostarczeń, które pozostaiają na samey ufności. Wiadomość o ilości potrzebney, będzie posłana do Izby Skarbowey w swoim czasie, i publicznie w niey odkryta, razem z wyszczególnionemi kondycyami i dalszemi prawidłami, wedle których powinny być wykonane dostawy.

Jeneral-Intendent 1szej Armii

*Hrabia Santi.*Dnia 22 Listopada
1820 roku.
M. Szkłow.

